

Arrest

nr. 235 749 van 5 mei 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Burgemeester van de stad Antwerpen van 22 oktober 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 december 2018 registreert de verzoekende partij zich online bij de stad Antwerpen.

1.2. Op 12 augustus 2019 wordt door de stad Antwerpen aan de verzoekende partij een e-mail verstuurd met als onderwerp 'Bevestiging afspraak eerste inschrijving'.

1.3. Op 7 september 2019 wordt de verzoekende partij volgens haar verklaringen opgesloten in het gesloten centrum van Merksplas.

1.4. Uit een schrijven van 12 september 2019 van de stad Antwerpen blijkt dat de verzoekende partij op die dag een afspraak heeft bij de stad Antwerpen met het oog op het 'indienen verblijfsaanvraag'.

1.5. Uit een schrijven van 17 september 2019 en een e-mail van dezelfde datum van de stad Antwerpen blijkt dat de verzoekende partij op 17 oktober 2019 een afspraak heeft bij de stad Antwerpen naar aanleiding van haar aanvraag.

1.6. Op 17 oktober 2019 dient de verzoekende partij per volmacht een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar zus van Nederlandse nationaliteit.

1.7. Op 22 oktober 2019 gebeurt een onderzoek van de reële hoofdverblijfplaats.

1.8. Op 22 oktober 2019 neemt de gemachtigde van de Burgemeester van de stad Antwerpen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17/10/2019 werd ingediend door:

(...)

om volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht p verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie. Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van de bepalingen inzake Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de Bevolkingsregisters en van het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"De bestreden beslissing luidt als volgt:

"...Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente blijft."

-1-

Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de Bevolkingsregisters (https://www.ibz.rmn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/bev/onderrichtingen/onderrichtingen-bevolking-31032019.pdf) bepalen als volgt op p. 156 e.v. : Algemene principes met betrekking tot de personen opgesloten in België:

"De personen, met name de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het land te verblijven, opgesloten in gevangenissen of in

instellingen voor sociale bescherming die op het ogenblik van hun opsluiting tot een gezin behoorden, blijven tijdens hun opsluiting ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente waar dat gezin zijn verblijfplaats heeft. Zij worden beschouwd als tijdelijk afwezig uit de verblijfsgemeente van het gezin en volgen diens lot bij veranderingen van hoofdverblijfplaats. In geval van twijfel is het nodig om de toestand nader te onderzoeken.

Wanneer tijdens zijn opsluiting blijkt dat de gedetineerde deel uitmaakt van een nieuw gezin (tot stand gekomen in gevolge een huwelijk of een adoptie, of wanneer het bestaan van een nieuwe relatie expliciet wordt bevestigd door de gevangenisdirectie) wordt hij, op zijn verzoek en mits toestemming van de referentiepersoon van het gezin, aan het adres van dat gezin ingeschreven, met een onmiddellijke tijdelijke afwezigheid.”

En punt 2: “In de bevolkingsregisters worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of die om een andere reden ingeschreven worden in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het wachtregister bedoeld in punt 3.”

Uit samenlezing van deze twee punten volgt dat verzoeker die een procedure gezinshereniging opstart, moet ingeschreven worden op het adres van de referentiepersoon (zijn Nederlandse zus) maw aan de IJzerlaan 32/102 te Antwerpen en daar als “tijdelijk afwezig” geregistreerd moet worden, en dus niet op het adres van het gesloten centrum te Merksplas.

Dit is in casu niet gebeurd.

De bestreden beslissing schendt bijgevolg de opgesomde bepalingen uit Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de Bevolkingsregisters en van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

-2-

In casu werd de aanvraag gezinshereniging met een burger van de Unie, van verzoeker geweigerd op basis van de vaststelling dat hij niet op het grondgebied van de gemeente Antwerpen verblijft.

Er is in bovenstaande motivatie echter geenszins aangegeven waarom de woonstcontrole negatief was. Het is ook niet duidelijk op welk adres er een woonstcontrole is gebeurd.

Noch verzoeker, noch zijn zus hebben een wijkagent gezien aan hun adres aan de IJzerlaan 32/102 te Antwerpen.

De uitnodigingen aan verzoeker zijn telkens verstuurd naar een verkeerd adres, nl. naar IJzerlaan 38/101, waar verzoeker niet verblijft. Waar is de woonstcontrole gebeurd?? Op een verkeerd adres?

Er werd ook gebruik gemaakt van een verkeerd emailadres om de verzoeker in te lichten. Indien verzoeker kennis had gehad van deze uitnodiging had de DVZ wellicht op 6 september 2019 niet besloten verzoeker in detentie te plaatsen, temeer alle stukken van de aanvraag gezinshereniging reeds vanaf het begin (6 augustus 2019) in het administratief dossier aanwezig waren.

Feit is dat verzoeker vanaf 7 september 2019 tot op heden verblijft in het Gesloten Centrum te Merksplas. Verzoeker verwijst naar hetgeen hierboven uiteengezet.

Er wordt helemaal niets gemotiveerd over wat, waar en wanneer er woonstcontroles zijn gebeurd en hoe men tot de vaststelling is gekomen dat verzoeker niet op het grondgebied van Antwerpen verblijft. Is er rekening gehouden met de detentie van verzoeker? Men heeft gebruik gemaakt van foutieve adressen in de briefwisseling, ook in de woonstcontroles. Er werd geen rekening gehouden met alle en/of gekende elementen uit het dossier.

In dit dossier is de tegenpartij zeer slordig en onzorgvuldig te werk gegaan. In dit dossier zijn grove fouten gemaakt met zeer verregaande gevolgen voor de verzoeker.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Er werd door de Stad Antwerpen onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie en voorgelegde stukken van verzoeker. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsverplichting. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de overheid."

3.2. De artikelen 2 en 3 wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "*afdoende*", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij zowel een motivering *de iure* als *de facto* heeft opgenomen. Zo steunt de beslissing op artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit en heeft de verwerende partij het verblijf van meer dan drie maanden aan de verzoekende partij geweigerd omdat uit de woonstcontrole niet blijkt dat de verzoekende partij op het grondgebied van de gemeente verblijft.

De verzoekende partij argumenteert dat uit deze motivering geenszins blijkt waarom de woonstcontrole negatief was en het ook niet duidelijk is op welk adres de woonstcontrole is gebeurd. Echter stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij verklaarde te verblijven te 2060 Antwerpen, I. (...) nr. X en dat uit de woonstcontrole niet blijkt dat de verzoekende partij op het grondgebied van de gemeente verblijft, zodat welk degelijk duidelijk uit de bestreden beslissing blijkt op welk adres een woonstcontrole gebeurde en ook waarom deze negatief was, met name omdat de verzoekende partij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft.

De verzoekende partij maakt voorts niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Minstens heeft zij geen belang bij haar betoog, zoals blijkt uit punt 3.7.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangenomen.

3.3. Waar de verzoekende partij de bestreden weigeringsbeslissing inhoudelijk bekritiseert, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.4. De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit, waarop de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is gesteund.

Artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Uit artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit volgt onder meer dat indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft de aanvraag wordt geweigerd. Uit artikel 52, §1 van het Vreemdelingenbesluit blijkt immers dat het familielid die zelf geen burger van de Unie is en de familieband bewijst en een aanvraag indient voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft, pas na woonstcontrole wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister waarna hij een attest van immatriculatie ontvangt.

Uit het Vreemdelingenbesluit blijkt aldus dat vooraleer de verzoekende partij ingeschreven kan worden in het vreemdelingenregister en een attest van immatriculatie mag ontvangen onder meer een woonstcontrole dient te gebeuren en dat de woonstcontrole bestaat uit het onderzoek of een familielid van een burger van de Unie, aldus de aanvrager van de verblijfskaart, op het grondgebied van de gemeente waar de aanvraag werd ingediend, verblijft.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat in uitvoering van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie wordt geweigerd omdat uit de woonstcontrole blijkt dat de verzoekende partij niet verblijft op het grondgebied van de gemeente.

De verzoekende partij betwist niet dat zij op het ogenblik van het indienen van haar aanvraag en op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet op het grondgebied van de gemeente, waar zij haar aanvraag heeft ingediend, verblijft.

Een schending van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit, noch van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

3.5. De verzoekende partij verwijst naar de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de Bevolkingsregisters, meer bepaald naar de paragrafen *“Algemene principes met betrekking tot de personen opgesloten in België De personen, met name de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het land te verblijven, opgesloten in gevangenissen of in instellingen voor sociale bescherming die op het ogenblik van hun opsluiting tot een gezin behoorden, blijven tijdens hun opsluiting ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente waar dat gezin zijn verblijfplaats heeft. Zij worden beschouwd als tijdelijk afwezig uit de verblijfsgemeente van het gezin en volgen diens lot bij veranderingen van hoofdverblijfplaats. In geval van twijfel is het nodig om de toestand nader te onderzoeken. Wanneer tijdens zijn opsluiting blijkt dat de gedetineerde deel uitmaakt van een nieuw gezin (tot stand gekomen in gevolge een huwelijk of een adoptie, of wanneer het bestaan van een nieuwe relatie expliciet wordt bevestigd door de gevangenisdirectie) wordt hij, op zijn verzoek en mits toestemming van de referentiepersoon van het gezin, aan het adres van dat gezin ingeschreven, met een onmiddellijke tijdelijke afwezigheid.”* en naar punt 2 *“In de bevolkingsregisters worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of die om een andere reden ingeschreven worden in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het wachtregister bedoeld in punt 3”*. De verzoekende partij meent dat uit de samenlezing van deze twee punten volgt dat de verzoekende partij die een procedure gezinshereniging opstart, moet ingeschreven worden op het adres van de referentiepersoon, met andere woorden aan de I. (...), nr. X te 2060 Antwerpen en daar als tijdelijk afwezig geregistreerd moet worden en dus niet op het adres van het gesloten centrum te Merksplas. Volgens de verzoekende partij is dit *in casu* niet gebeurd.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich niet dienstig kan beroepen op de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de Bevolkingsregisters, *Gecoördineerde versie van 31 maart 2019*, daar deze geen wetgeving noch juridisch bindende normen uitmaken.

Geheel ten overvloede stelt de Raad nog vast dat uit de door de verzoekende partij geciteerde paragrafen van de onderrichtingen niet blijkt dat de verzoekende partij, die in een gesloten centrum verblijft, beschouwd kan worden als tijdelijk afwezig. Het verblijf in een gesloten centrum kan niet gelijkgesteld worden met het zijn *“opgesloten in gevangenissen of in instellingen voor sociale bescherming”*. Gelet op het feit dat zij niet opgesloten is in een strafinrichting of een inrichting voor sociaal verweer, kan de verzoekende partij, onder verwijzing naar de door haar geciteerde paragrafen van de onderrichtingen, niet dienstig betogen dat zij als tijdelijk afwezig dient geregistreerd te worden.

3.6. De verzoekende partij betoogt verder in een tweede onderdeel dat haar aanvraag gezinshereniging met een burger van de Unie geweigerd werd op basis van de vaststelling dat zij niet op het grondgebied van de gemeente Antwerpen verblijft, dat er in deze motivering echter niet duidelijk wordt aangegeven waarom de woonstcontrole negatief was, dat het ook niet duidelijk is op welk adres er een woonstcontrole is gebeurd. De verzoekende partij verklaart dat noch zij, noch haar zus een wijkagent hebben gezien aan hun adres aan de I. (...) 32/102 in Antwerpen en dat de uitnodigingen telkens verstuurd zijn aan een verkeerd adres namelijk I. (...) 38/101, waar zij niet verblijft. Zij vraagt zich af waar de woonstcontrole is gebeurd, en stelt zich de vraag of dit op een verkeerd adres is gebeurd. Daarnaast wijst zij erop dat ook gebruik werd gemaakt van een verkeerd e-mailadres om haar in te lichten, dat indien zij kennis had gehad van de uitnodiging de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht op 6 september 2019 niet besloten had haar in detentie te plaatsen, te meer daar alle stukken van de aanvraag gezinshereniging reeds vanaf het begin, 6 augustus 2019, in het administratief dossier aanwezig waren. Zij wijst erop dat zij vanaf 7 september 2019 tot heden verblijft in het gesloten centrum te Merksplas. Zij herhaalt dat helemaal niets wordt gemotiveerd over wat, waar en wanneer er woonstcontroles zijn gebeurd en hoe men tot de vaststelling is gekomen dat zij niet op het grondgebied van Antwerpen verblijft. Zij vraagt zich af of er rekening gehouden is met haar detentie. Zij stelt ook dat gebruik gemaakt is van foutieve adressen in de briefwisseling en ook in de woonstcontroles en dat er geen rekening werd gehouden met alle en/of gekende elementen in het dossier. Zij meent dat in dit dossier de verwerende partij zeer slordig en onzorgvuldig is te werk gegaan en dat in dit dossier grove fouten zijn gemaakt met zeer verregaande gevolgen. De verzoekende partij besluit dat door de stad Antwerpen onzorgvuldig onderzoek werd geleverd naar de situatie en de voorgelegde stukken.

3.7. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet betwist dat de aanvraag dateert van 17 oktober 2019 en evenmin betwist dat zij op het ogenblik van de aanvraag en het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, meer bepaald op 22 oktober 2019, niet op het grondgebied van de gemeente Antwerpen verbleef. Meer nog, zij geeft dit zelf aan in haar verzoekschrift nu zij stelt dat zij vanaf 7 september 2019 tot heden in het gesloten centrum van Merksplas verblijft.

Artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. (...)

(...)

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [1 zes maanden]1 te rekenen vanaf de aanvraag.

(...)

§2

(...)

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft,

weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4

(...)”

Uit voormelde bepaling blijkt aldus dat een familielid die zelf geen burger van de Unie is en een verblijfsrecht wenst te bekomen door het vervoegen van een familielid, burger van de Unie, vooreerst een aanvraag moet indienen bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de stad Antwerpen op 17 oktober 2019 betreffende de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie een bijlage 19ter opstelde. De verzoekende partij betwist niet dat de aanvraag aldus wordt geacht te zijn ingediend op 17 oktober 2019.

Artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit vereist dat de verzoekende partij zich voor de behandeling van de voorliggende aanvraag tot gezinshereniging op het grondgebied van de gemeente bevindt. Wanneer uit de woonstcontrole immers niet blijkt dat de verzoekende partij op het grondgebied van de gemeente verblijft, wordt de aanvraag geweigerd.

Gezien de verzoekende partij niet betwist dat zij zich zowel op het ogenblik van de aanvraag als op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet op het grondgebied van de gemeente bevond waar zij haar aanvraag heeft ingediend, toont zij geenszins aan welk belang zij heeft bij haar betoog in het tweede onderdeel van het middel. Immers zelfs indien zou kunnen worden vastgesteld dat een woonstcontrole voor de aanvraag geschiedde op het verkeerde adres in Antwerpen, dan nog dient gesteld te worden dat de verzoekende partij erkent dat zij zich zowel op het ogenblik van de aanvraag als op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet op het grondgebied van de gemeente bevond. Meer nog, ook zelfs indien zou kunnen vastgesteld worden dat de uitnodiging betreffende de afspraak op 12 september 2019 zou zijn verstuurd naar een verkeerd adres en een verkeerd e-mailadres waardoor de verzoekende partij haar aanvraag niet heeft kunnen indienen op 12 september 2019, daar zij van deze afspraak geen weet had, kan enkel vastgesteld worden dat de verzoekende partij op 12 september 2019 en op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet op het grondgebied van de gemeente verbleef, nu zij zelf aangeeft sinds 7 september 2019 in het gesloten centrum in Merksplas te verblijven, zodat zij niet aantoonbaar welk belang zij heeft bij haar betoog in het tweede onderdeel van het middel.

3.8. Waar de verzoekende partij betoogt dat gebruik werd gemaakt van een verkeerd e-mailadres om haar in te lichten, dat indien zij kennis had gehad van de uitnodiging de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht op 6 september 2019 niet besloten had haar in detentie te plaatsen, te meer daar alle stukken van de aanvraag gezinshereniging reeds vanaf het begin, 6 augustus 2019, in het administratief dossier aanwezig waren, voert zij in wezen kritiek op een beslissing van 6 september 2019 houdende haar vasthouding. Gezien deze kritiek niet gericht is tegen de *in casu* bestreden beslissing, is ze niet dienstig.

3.9. Waar de verzoekende partij zich nog de vraag stelt of rekening werd gehouden met haar detentie, licht zij niet verder toe om welke reden de verwerende partij bij het vaststellen dat zij niet op het grondgebied van de gemeente waar zij haar aanvraag heeft ingediend verblijft, vaststelling die niet door de verzoekende partij wordt weerlegd, rekening moet houden met haar detentie. In zoverre zij hiermee wenst te wijzen op het eerste onderdeel van haar betoog, kan de Raad ook volstaan met het verwijzen naar de uiteenzetting in de punten 3.4. en 3.5. die betrekking hebben op het eerste onderdeel van haar betoog.

3.10. De verzoekende partij toont met het tweede onderdeel van haar betoog enerzijds geen schending van de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht aan. Anderzijds heeft zij geen belang bij de kritiek geleverd in het tweede onderdeel van het enig middel en aldus geen belang bij het aanvoeren van de schending van de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.

3.11. Het enig middel is, in de mate ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER